

Sygn. akt. IV Ka 786/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński

Sędziowie SO Mariola Urbańska - Trzecka

SO Adam Sygit - sprawozdawca

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale Janusza Bogacza Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 roku

sprawy **A. J.**

oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Nakle nad Notecią

z dnia 18 czerwca 2013 roku sygn. akt VI K 449/13

zmienia zaskarżony wyrok ustalając, że oskarżony popełnienia przypisanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 maja 2007r. w sprawie VII K 276/07 za przestępstwo z art. 178a§1 kk; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa

Sygn. akt IV Ka 786/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 18 czerwca 2013 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt VI K 449/13, oskarżonego A. J. uznano za winnego tego, że w dniu 10 stycznia 2013 roku około godziny 21:20 na drodze publicznej w M.na ul. (...) kierował pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym R. (...)nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, przy stężeniu 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym dopuścił się go będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 4 listopada 2008 roku, sygn. akt II K 421/08, tj. za winnego popełnienia występku z art. 178 a § 4 k.k. i za to, na podstawie art. 178 a § 4 k.k., skazano go na karę roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres czterech lat. Ponadto zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, w tym od obowiązku uiszczenia opłaty i poniesionymi wydatkami obciążono Skarb Państwa.

Od powyższego orzeczenia apelację wniosła Prokuratura Rejonowa w Nakle nad Notecią, zaskarżając je w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając:

-obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, tj. art. 167 k.p.k. poprzez zaniechanie inicjatywy dowodowej w zakresie ustalenia czy oskarżony uiszczył grzywnę i świadczenie pieniężne a przez to nie wyjaśnienie w sposób nie budzący wątpliwości czy nastąpiło zatarcie skazania powołanego wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią w sprawie II K 421/08 i nie odwołanie się do wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie VII K 276/07, który jednoznacznie wskazywał na konieczność przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego z art. 178 a § 4 k.k.

-obrazę przepisów prawa procesowego, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia a polegającą na wskazaniu nieprawidłowego wyroku, który uległ zatarciu jako podstawy kwalifikacji czynu z art. 178 a § 4 k.k.,

i wnosząc o zmianę przedmiotowego wyroku poprzez wskazanie, że podstawą przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego na podstawie art. 178 a § 4 k.k. jest wyrok Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 maja 2007 roku w sprawie VII K 276/07.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku w postulowanym zakresie.

Odpowiedzialności z art. 178a § 4 k.k. podlega sprawca prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, znajdujący się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, jeżeli był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

W przedmiotowej sprawie prawidłowo ustalono, iż oskarżony A. J. w dniu 10 stycznia 2013 roku prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki (...) w ruchu lądowym, poruszając się nim po drodze publicznej w miejscowości M. i znajdując się wówczas w stanie nietrzeźwości.

Prawidłowo przyjęto również, iż czynem swoim oskarżony A. J. wypełnił znamiona art. 178a § 4 k.k. Jednakże przyjęto nieprawidłową podstawę faktyczną takiej kwalifikacji prawnej, gdyż nie mógł jej stanowić - wskazany zaskarżonym orzeczeniem - wyrok Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 4 listopada 2008 roku, wydany w sprawie II K 421/08. Orzeczeniem tym wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres czterech lat. Ponadto orzeczono karę grzywny i świadczenie pieniężne na wskazany cel. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 12 listopada 2008 roku. Kara pozbawienia wolności nie została zarządzona, upłynął już wyznaczony okres próby i dalszych 6 miesięcy, w dniu 27 listopada 2009 roku uregulowano karę grzywny i w dniu 18 listopada 2009 roku uiszczono świadczenie pieniężne, nastąpiło więc zatarcie tego skazania zgodnie z art. 76 § 1 i 2 k.k. Tym samym wyrok ten nie mógł być przesłanką do kwalifikacji czynu z art. 178 a § 4 k.k.

Natomiast oskarżony A. J. wcześniej wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 maja 2007 roku w sprawie VII K 276/07 został skazany za popełnienie występku z art. 178 a § 1 k.k. Wymierzono mu wówczas karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Orzeczenie to nie uległo jednak zatarciu, gdyż postanowieniem z dnia 27 marca 2009 roku zarządzono wykonanie tej kary. Wobec powyższego zmieniono zaskarżony wyrok ustalając, że oskarżony popełnienia przypisanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 maja 2007 roku w sprawie VII K 276/07 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

Prawidłowość pozostałych rozstrzygnięć, w tym rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, uwzględniając fakt wcześniejszej i to wielokrotnej karalności sądowej, w tym również za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, nie budziła wątpliwości i brak było podstaw do dalszej ingerencji z urzędu w merytoryczną treść orzeczenia. Wobec powyższego w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy. Odwołując się do argumentacji - jako zasadnej - przedstawionej

przez Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią oskarżonego zwolniono od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego i jego wydatkami obciążono Skarb Państwa.